„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 263. Piątek 18. Listopada 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Szef c. k. Namiestnictwa nadał posadę dyrektora przy zakładzie kontumacyjnym w Husiatynie Szczepanowi Horodyskiemu c. k. weterynarzowi powiatowemu w Skałacie, przy zakładzie kontumacyjnym w Brodach weterynarzowi Emilianowi Hryniewieckiemu, zaś Karola Klicha, Karola Mira i Leona Bergmana mianował weterynarzami powiatowymi pierwszego w Brodach, drugiego w Zbarażu a ostatniego w Husiatynie.

We Lwowie dnia 14. listopada 1870.

Szef c. k. Namiestnictwa mianował praktykantów konceptowych Namiestnictwa Aleksandra Żelechowskiego, Zenona Korotkiewicza i Juliusza Szumlańskiego, tudzież kandydata konceptowego Gustawa Mauthnera, adjunktami konceptowymi.

Z prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 16. listopada 1870.

Część nieurzędowa.

Lwów, 18. listopada.

„Warrens Corr." pisze: „Kilka dzienników doniosło, że między Berlinem a Wiedniem odbyła się wymiana depesz, przyczem królewsko-pruski gabinet miał wystąpić nadzwyczaj nieprzyjaźnie. Do sprostowania tych fałszywych pogłosek posłuży ten fakt, że od wybuchu niemiecko-francuskiej wojny nie otrzymano we Wiedniu żadnej pruskiej depeszy, którąby jedynie dla gabinetu austryackiego przeznaczoną była. Od wybuchu wojny otrzymano we Wiedniu tylko te okólniki gabinetu berlińskiego, które podane zostały do wiadomości także i innych rządów europejskich."

„N. fr. Presse" podała w dosłownym niemieckim przekładzie okólnik księcia Gorczakowa w sprawie rewizyi paryskiego traktatu z r. 1856. Podajemy poniżej okólnik ten w przekładzie „Czasu":

Carskie Sioło 19. (31) października 1870.

Wielokrotnie następujące po sobie zmiany, jakim uległy ostatniemi laty umowy poczytywane za podstawę równowagi europejskiej, postawiły gabinet cesarski w konieczności rozważenia wynikających stąd następstw dla stanowiska Rosyi.

W liczbie tych umów, najbezpośredniej dotyka Rosyę traktat z dnia 18. (30) marca 1856.

Specyalna konwencya między obu państwami morza Czarnego, która stanowi dodatek do tego traktatu, mieści w sobie dla Rosyi zobowiązanie ograniczenia swoich sił zbrojnych do najszczuplejszych rozmiarów.

Natomiast traktat ten dał jej zasadę zneutralizowania tego morza.

Zdaniem mocarstw podpisujących, zasada ta powinna była usunąć wszelką możność zajść, czy to między państwami nadbrzeżnemi, czy też między niemi a państwami morskiemi. Miała ona powiększyć liczbę terrytoryów powołanych za jednozgodną umowę Europy do używania korzyści neutralności, i tym sposobem zabezpieczyć samą nawet Rosyę przed wszelkiem niebezpieczeństwem zaczepki.

Piętnastoletnie doświadczenie wykazało, że zasada ta, od której zawisło bezpieczeństwo w tym kierunku granic cesarstwa rosyjskiego w całej ich rozciągłości, polega tylko na teoryi.

Rzeczywiście, podczas kiedy Rosya rozbrajała się na morzu Czarnem, a nawet złożonem przez siebie w protokołach konferencyi oświadczeniem odmówiła sobie lojalnie możności przedsiębrania kroków skutecznej obrony morskiej w pogranicznych morzach i portach, Turcya zachowała prawo utrzymywania nieściśnionych sił zbrojnych na Archipelagu i w cieśninach, a Francyi i Anglii pozostawionem było do woli ściągać eskadry swoje na morze Śródziemne.

Prócz tego, według brzmienia traktatu zabronionem było formalnie i na wieczne czasy pawilonom wojennym czy to państw nadbrzeżnych czy też jakiegokolwiek innego mocarstwa, wpływać na morze Czarne; na mocy jednak tak zwanego traktatu cieśnin, przejazd przez te cieśniny zamknięty jest okrętom wojennym jedynie podczas pokoju. Z tej sprzeczności wykazuje się, że pobrzeża cesarstwa rosyjskiego wystawione są na wszelkie napady, nawet ze strony państw mniej potężnych, od chwili, gdy te rozporządzają siłami zbrojnemi morskiemi, naprzeciw którym Rosya mogłaby postawić tylko kilka okrętów pośledniego rozmiaru.

Nie uszedł też zresztą traktat z d. 18. (30.) marca uchybień, jakie dotknęły większą część umów europejskich i w obec których byłoby trudno twierdzić, że prawo pisane oparte na szanowaniu traktatów jako podstawy prawa publicznego i przepisów o stosunkach między państwami, zachowało tę samą sankcyę moralną, jaką mogło mieć po inne czasy.

Widziano, jak księstwa Multańskie i Wołoskie, których los pod poręką mocarstw oznaczony został traktatem pokoju i przyłączonemi do niego protokołami, odbyły szereg przeobrażeń, które sprzeciwiały się tak dobrze duchowi jak głosce umów, i które doprowadziły je naprzód do unii, a potem do powołania księcia obcego. Fakta te dokonane były za zezwoleniem Porty i zgodzeniem się mocarstw, a przynajmniej nie uznały one potrzeby dopominania się o szanowanie swoich postanowień.

Jedynym był reprezentant Rosyi, który podniósł głos, aby zwrócić uwagę gabinetów na to, że przez taką pobłażliwość stawiają się w sprzeczności z jasnemi postanowieniami traktatu.

Zapewne, jeżeliby ustępstwa te przyznane jednej narodowości chrześciańskiej Wschodu, wypłynęły z ogólnego porozumienia między gabinetami a Portą, odpowiednio zasadzie dającej się zastosować do wszystkich ludów chrześciańskich Turcyi, gabinet cesarski mógłby tylko przyklasnąć temu. Ale były one natury wyłącznej.

Gabinet cesarski musiał przeto być uderzonym, widząc, iż w kilka zaledwie lat po zawarciu traktatu w d. 18. (30.) marca 1856 w obliczu mocarstw zgromadzonych na konferencyę w Paryżu, i w swojej zbiorowości przedstawiających wysokie zbiorowe zwierzchnictwo, na którem polegał pokój Europy, traktat ten mógł być bezkarnie przekroczony w jednym z najistotniejszych postanowień swoich.

Nie było to jedyne naruszenie. Wielokrotnie i pod rozmaitemi pozorami otwierano wstęp do cieśnin obcym okrętom wojennym, a na morze Czarne całym eskadrom, których obecność stanowiła targnięcie się na charakter bezwarunkowej neutralności przyznany tym wodom.

W miarę, jak w ten sposób udzielone przez traktat zakładniki, a osobliwie rękojmie skutecznej neutralności morza Czarnego, traciły wartość, zaprowadzenie nieznanych i nieprzewidzianych w czasach zawarcia traktatu z r. 1856 okrętów pancernych, zwiększyło dla Rosyi niebezpieczeństwa mogącej zajść wojny, albowiem widoczna już bez tego nierówność dotyczących sił zbrojnych, zwiększała się z tego powodu w bardzo znacznych stosunkach.

W tem położeniu rzeczy musiał N. Cesarz zadać sobie pytanie, jakie są prawa i jakie obowiązki, które wypływają dla Rosyi z tych zmian ogólnego położenia, i z tych uchybień zobowiązaniom, którym nieprzerwanie i sumiennie pozostał wiernym, jakkolwiek ułożone one były w duchu nieufności ku Rosyi.

Po dojrzałem zbadaniu tego pytania, JCM. przyszedł do następujących wniosków, a te JWPan masz polecenie podać do wiadomości rządu, przy którym jesteś uwierzytelnionym.

Nasz dostojny Pan nie może de jure dopuścić, aby traktaty, które w wielu istotnych i ogólnych klauzulach zostały przekroczone, miały pozostać obowiązującemi pod względem tych klauzul, które dotykają bezpośrednich interesów jego państwa.

JCMć. nie może de facto dopuścić, aby bezpieczeństwo Rosyi zawisło od fikcyi, która nie wytrzymała próby czasu, i aby to bezpieczeństwo narażonem było przez szanowanie ze strony rosyjskiej tych zobowiązań, które w swojej całości nie były przestrzegane.

Polegając na uczuciu słuszności mocarstw, które podpisały traktat z r. 1856, tudzież na świadomości jaką te państwa posiadają o własnej swojej godności, Cesarz nakazuje JWPanu, abyś oświadczył:

„że JCMość nie uważa się dłużej związanym zobowiązaniami traktatu z d. 18. (30.) marca 1856, o ile takowe ścieśniają prawa jego monarsze na morzu Czarnem;

„że JCMość uważa się za uprawnionego i zobowiązanego wypowiedzieć N. Sułtanowi konwencye specyalną i dodatkową do pomienionego traktatu, z których ostatnia naznacza liczbę i wielkość okrętów wojennych, jakich posiadanie na morzu Czarnem oba państwa nadbrzeżne zastrzegły sobie;

„że NPan zawiadamia o tem w sposób lojalny mocarstwa, które podpisały i poręczyły ogólny traktat, jakiego część składową stanowi owa konwencya;

„że NPan zwraca pod tym względem N. Sułtanowi pełne używanie jego praw, jak również odbiera dla siebie samego takie samo pełne używanie."

Spełniwszy ten obowiązek, starać się będziesz JWPan o wykazanie, że nasz dostojny władzca ma tylko bezpieczeństwo i godność swojego państwa na oku. JCMość nie nosi się bynajmniej z myślą poruszenia kwestyi wschodniej. Na tym punkcie, jak zresztą wszędzie, JCMość pozostaje w zupełności przychylny ogólnym zasadom traktatu z roku 1856, które naznaczyły stanowisko Turcyi w koncercie europejskim. JCMość gotów jest porozumieć się z państwami, które umowę tę podpisały, bądź dla potwierdzenia na nowo ogólnych jej warunków, bądź dla ich odnowienia, bądź nakoniec, aby na ich miejsce postawić wszelką inną słuszną ugodę, któraby byłaby zdolną zapewnić spokojność Wschodu i równowagę europejską.

JCMość przekonanym jest, że pokój ten i ta równowaga otrzymają jedną rękojmię więcej, jeźli polegać będą na sprawiedliwszej i trwalszej podstawie, aniżeli na tej, jaka wynikła ze stanowiska, którego żadne mocarstwo nie może przyjąć za normalny warunek bytu swojego.

Upraszam JWPana, abyś zechciał niniejszą depeszę odczytać p. ministrowi spraw zagranicznych i zostawić mu jej odpis.

Książę Gorczakow.

Wiedeń. Dnia 14. b. m. odbyło się pierwsze posiedzenie komisyi dla sprawdzenia wyborów. Po sprawdzeniu wszystkich wyborów z miast czeskich, dr. Waser jako sprawozdawca wyborów z większych posiadłości w dłuższej mowie zastanawiał się nad stosunkami prawnemi pragskiego a mianowicie tak zwanego Karolińskiego uniwersytetu z szczególniejszem uwzględnieniem prawniczego i lekarskiego wydziału wobec wyborów a większych posiadłości. W końcu mowy wniósł dr. Waser, by odrzucone przez komisyę wyborczą pełnomocnictwo profesora Halli uznać ważnem i nie uwzględnić podniesionego zarzutu, iż na pełnomocnictwie nie znajdowały się podpisy kollegium doktorów. Komisya nie powzięła żadnej uchwały, gdyż za inicyatywą hr. Ba-

deniego wszczęła się dłuższa dyskusya nad kwestyą, czy sprawę tę należy przypuścić do merytorycznego traktowania. Komisya oświadczyła się za merytorycznem traktowaniem.

Po dwugodzinnej przerwie otwarto napowrót posiedzenie, na którem zajmowano się dalej wyborami z większych posiadłości. Przedewszystkiem zastanawiano się nad ważnością głosów oddanych przez pana Bogusława Huvatiusa w swem własnem imieniu i za pełnomocnictwem w imieniu hrabiego Wallis na kandydatów stronnictwa feudalnego. Tu nastąpiło szczególne zjawisko, iż wiernokonstytucyjny sprawozdawca dr. Waser wniósł, by odrzucono protest wniesiony przeciw tym głosom a opierający się na zarzucie, że pan Huvatius niejest wpisany do tabuli jako właściciel dóbr Knozice, czego aktami nie stwierdzono, gdy tymczasem deputowany z najskrajniejszej prawicy hr. Badeni bardzo stanowczo przemawiał za uwzględnieniem tego protestu i unieważnieniem tego feudalnego głosu. Ostatecznie przyjęła komisya wniosek sprawozdawcy.

Komisya uchwaliła potem jednogłośnie, że uwzględnić należy głos oddany przez profesora Hallę w imieniu prawniczego i lekarskiego wydziału. Głos ten wywrzeć może wpływ na rezultat wyboru.

Sprawozdanie z wyborów sejmu kraińskiego poruczono dr. Blitzfeldowi.

— J. Ex. minister sprawiedliwości uwiadomił izbę deputowanych, iż na podstawie najwyższego upoważnienia przy najwyższym trybunale sądowym dla niedostateczności personalu konceptowego i kancelaryjnego przybędą cztery nowe posady radców dworu, dwie posady adjunktów, sekretarza rady, cztery posady woźnych. W skutek tego w etacie ministerstwa sprawiedliwości zwiększyły się wydatki o 27.475 złr.

Berlin. „Augsburger Abendztg." pisze: Wobec doniesienia, że rokowania w Wersalu zerwane zostały z bawarskimi ministrami, zawiadomić można jak najstanowczej, iż rokowania trwają wciąż i z powodu tego, jak donosi telegram z Wersalu z dnia 13. listopada, pobyt ministrów tamże przedłużony został. Bawarscy ministrowie powrócą dopiero w ostatnich dniach tego lub w pierwszych dniach przyszłego tygodnia do Monachium. Zwołanie izb ustanowione jest na początek grudnia.

— Z powodu zajęcia przez Francuzów Orleanu w dniu 10. b. m. pisze „Kreuz-Ztg.":

„Przy ruszeniu naprzód francuskiej armii nadloarskiej chodzi o ruch skombinowany. Udało się Gambecie, który wielką rozwija gorliwość, pomimo wszelkich trudności utworzyć z resztek wojsk pobitych pod Orleanem i sił na nowo ściągniętych armię, której liczbę podają na 80 — 90.000 ludzi. Czy jakość odpowiada ilości, okaże to najbliższa próba. Jeden z angielskich korespondentów mniema, że nie można się wielkich po niej spodziewać rzeczy; stan jej ma być bardzo zły. Tymczasem i z jego doniesień okazuje się, że z energią usiłowano zaprowadzić surowszą karność w szeregach nowo sformowanych oddziałów i zaprzeczyć się nie da, że już fakt sam utworzenia znowu większego do operacyi zdolnego ciała wojskowego zawiera w sobie działalność, jakiej po Francuzach po ciężkich klęskach i stratach, jakich doznali, zaledwie spodziewać się było można. W każdym razie zmusiła nasamprzód owa nowa armia przewyższającą swą liczbą jenerała Tanna do opuszczenia swych pozycyi w Orleanie i ażeby komunikacya jego z Paryżem nie była przerwana, do cofnięcia się o 4 do 5 mil ku północy do Toury (nad koleją żelazną z Orleanu do Paryża, na pół drogi pomiędzy Orleanem a Etampes).

Ręka w rękę z parciem naprzód armii nadloarskiej, zamierzoną jest lub była wycieczka Trochu'go z Paryża, którego front południowy wzmacniany jest coraz więcej nowemi fortyfikacyami, mianowicie przed cytadelami Ivry i Bicetre, gdzie nawet z Villejuif kuszono się francuskie szańce dalej ku naszej linii osaczającej posunąć. Już od 3. listopada wiadomem było w Tours, że Gambetta w najbliższych dniach uda się do obozu armii nadloarskiej, ażeby „zapędzić Prusaków pod działa Paryża", podczas kiedy obrońcy stolicy przedsięwezmą wycieczkę na wielką skalę. Nadzieja udania się tego planu miała głównie nawet wpływać na zerwanie układów o rozejm prowadzonych przez Thiersa.

Dowództwo nasze naczelne wiedziało z pewnością o wszystkich tych planach, które, ażeby kraj do wytrwania w oporze podniecać, podobnie jak przy pochodzie Mac-Mahona przed całym światem otrąbiono. Dopiero w ostatniej godzinie, kiedy marsz naprzód armii nadloarskiej się rozpoczął, zakazał Gambetta gazetom podawać o tem dalszych sprawozdań. Okoliczność, że jenerał Tann po zajęciu Orleanu nie ruszył naprzód, tylko w mieście tem pozostał, udowadnia także, że ze strony niemieckiej nie szacowano za nisko sił francuskich i nie chciano się wdać przed nadejściem znaczniejszych posiłków w żadne hazardowniejsze operacye za Loarą przeciwko Bourges lub ku południo-zachodowi wzdłuż Loary przeciwko Tours.

Tylko komendy rekwizycyjne i rekonesansowe zapuszczały zagony ku południowi do Sologne, tudzież kilka mil w dół i w górę Loary, na lewo do Chateauneuf, Sully, na prawo do Beaugency, podczas kiedy jenerał Wittich (22 dywizya) i książę Albrecht (brat króla) z 4 dywizyą jazdy maszerowali ku Chateaudun a po zdobyciu tego miasta zwrócili się ku północy do Chartres nad Eure, ażeby zabezpieczyć armią osaczającą Paryż ze strony terytoryum Perche i Maine.

Z rozmaitych francuskich telegramów w ostatnich czasach (opuszczenie Courcelles pod Chartres i Chateauneuf pod Orleanem) poznać było można, że nasi bardziej niż dotąd się skoncentrowali. Potyczka dnia 7. bm., w której (podług sprawozdania francuskiego) oddział nasz złożony z piechoty, jazdy i artyleryi, pu kilkogodzinnej walce przez wzmocnionych tymczasowo nieprzyjaciół odpartym został, miała, jak się zdaje, na celu poinformowanie się bliższe o sile i składzie armii nadciągającej od południa-zachodu. Jenerał Tann, którego linia odwrotowa przy dalszem jego pozostaniu w Orleanie mogłaby była zostać przeciętą, opuścił to miasto i stanął naprzeciwko nieprzyjaciela pomiędzy Loarą a Loir, przed traktem prowadzącym z Orleanu do Chateaudun. Trakt ten, przyjąwszy go za podstawę, tworzy z liniami kolei żelaznej z Paryża aż do Tours i z Paryża do Orleanu trójkąt, którego wierzchołek na kilka mil na południe od Paryża pod Bretigny (w bliskości Arpajon) leży, tam gdzie te dwie wspólnie z Paryża wychodzące koleje się rozłączają. Skoro jenerał Tann w walkach, do których przyszło, przewagę nieprzyjaciela poznał, cofnął się do St. Peravy, miejscowości położonej przy zwyż wzmiankowanym trakcie, a później dalej ku linii kolei parysko-orleańskiej, po której również, idąc na Orleans, maszerował.

Przy stacyi Toury (na wyżynie Orleanu) zatrzymał się niemiecki dowódzca i gdzie, jak to z depeszy JKMości wiemy, już otrzymał posiłki. Jenerał Wittich i ks. Albrecht, przybywając z Chartres, połączyli się z nim dnia 10. bm. a wielki książę meklemburgski miał ze swemi wojskami przybyć wczoraj, dnia 11. bm., z pod Paryża."

Paryż. Z Tours piszą do Daily News, że rząd obrony narodowej zamierza zażądać od całego kraju wotum zaufania w formie plebiscytu tak jak w Paryżu 3. b. m. Nie zdaje się, by rząd zamierzał przedłożyć wprost pytanie: wojna czy pokój, ale w każdym razie większość oświadczy się za przyjęciem lub odrzuceniem pruskich warunków zawieszenia broni i to doda rządowi sił do dalszego prowadzenia wojny.

— Gambetta wydał następujący okólnik do prefektów i podprefektów: „W każdą niedzielę a nawet kilka razy w tygodniu, jeżeli to jest możliwem, powinien nauczyciel w każdej gminie odczytać mieszkańcom zgromadzonym w szkole lub w zabudowaniu mera główne artykuły z „Bulletin de la Republique". Ludność musi być uwiadomioną, w którym lokalu, dniu i godzinie artykuły te odczytane zostaną. Nauczyciel winien głównie odczytywać artykuły traktujące o doktrynach, które rozświecają pojęcia ludu, zaznajomiają go z jego obowiązkami i prawami polityczno-społecznemi, które wreszcie wykazują tę prawdę, że jedynie republika swojemi instytucyami może zapewnić Francyi wolność, potęgę i przyszłość. Nie potrzebuję wykazywać potrzeby tej nadzwyczajnie ważnej i pouczającej propagandy. Przez 20 lat pracowało cesarstwo systematycznie nad tem, ażeby utrzymać ciemnotę, popsuć lud i zrobić z niego narzędzie despotyzmu. Naszem zadaniem jest podnieść ducha narodu, rozwinąć ideę sprawiedliwości i niezawisłości, ucucie patryotyzmu i cnoty obywatelskie a przez to moralną i materyalną poprawę, zapobiedz w przyszłości strasznym katastrofom, które obecnie ojczyznę naszą dotknęły."

Korespondent dziennika „Daily News" z Dole, głównej kwatery jenerała Garibaldego donosi, że armia wogezka, którą dowodzi Garibaldi, jest bardzo źle uzbrojoną i zorganizowaną. Broń żołnierzy pochodzi jeszcze z r. 1813 i obecnie przerobioną została na karabiny nowego systemu. Korespondent ten twierdzi, że gdyby w obecnym swoim stanie korpus ten wdał się w walkę z Prusakami, przyszłoby do rzezi straszliwej. W armii tej nadto jest ogromny brak koni i siodeł. Prawie jeden tylko pułkownik Bordone, który obecnie po dymisyi pułkownika Frapoli stoi na czele sztabu, ma dobrego konia i należyte ubranie. W ostatnich czasach korpus Garibaldego otrzymał oddział kawaleryi złożony z 50 ludzi, którzy chodzą na patrole i donoszą o ruchach nieprzyjacielskich. Korespondent sądzi, że Prusacy zamierzają wyprzeć korpus Garibaldego z jego dzisiejszej pozycyi albo zamknąć go w Auxonne lub Besançon. Jenerał Hauke-Bossak — pisze ten korespondent — mówił mi, że wojsko pod jego dowództwem zostające jest mocno znienawidzone u ludności. Ludność bowiem błędnie mniemała, że sama obecność Garibaldego i jego wojska ustrzeże ją od Prusaków. Jenerał Bossak przeniósł swoją główną kwaterę z Offlange do Tervay, ażeby wstrzymać Prusaków przy przeprawie przez Ognon. Na nieszczęście ma on pod sobą tylko 1000 ludzi, z których 600 dotychczas broni w ręku nie miało. Przeprawa przez Ognon możliwą jest dla Prusaków w dwóch punktach w Permes i L'Abbaye d'Arcy. W Permes możnaby zburzyć most kolejowy i garstką ludzi bronić się skutecznie, ale w L'Abbaye d'Arcy trzebaby wstrzymać Prusaków w przeprawie ich bagnetem. Ztąd musiałby się Bossak cofnąć do Besançon. Garibaldi myśli pozostać w Dole tak długo, jak długo mu się to uda. Gdyby nieprzyjaciel nadszedł w wielkiej liczbie, przeniesie główną kwaterę do Mouchard a ztąd, gdyby nie mógł stoczyć bitwy, przeniósłby się przez Lons le Saunier i Bourg ku Lyonowi. Auxonne, które obecnie wstrzymuje Prusaków w pochodzie z Dijon na Dole, nie bardzo jest owarowane. Jest tam tylko 60 dział, 3000 żołnierzy i zapas żywności na dwa miesiące. W Dijon odbył się pogrzeb pułkownika Fauconet i gwardzistów narodowych poległych przy obronie miasta. Badeński pułk ze swoją muzyką asystował przy pogrzebie. Pomiędzy poległymi gwardzistami znajdują się dwaj notaryusze, jeden radca powiatowy i jeden księgarz.

— Podług wiadomości z Lille udał się Gambetta do Orleanu i wydał tamże następującą proklamacyę do armii loarskiej: Wasza dzielność i wasze wysilenia sprowadziły zwycięztwo. Francya wam zawdzięcza pierwszą pociechę. Czuję się szczęśliwym, że wam nieść mogę wyraz publicznej podzięki i wynagrodzenie, które wam rząd przyznał. Pod wodzą czujnych, wiernych i dzielnych mężów, godnych, by was prowadzić, odzyskaliście karność i siłę. Wzięcie Orleanu z zaciekłością starego żołnierza, dowodzi, że Francya, nie złamana nieszczęściem niesłychanem w dziejach, umie owszem stawić mu czoło ogólną, potężną walką zaczepną. Przodownicy waszego kraju, jesteście na drodze do Paryża; nie zapominajmy, że Paryż na nas czeka. Poweźmiecie to przekonanie, że nieprzyjaciel zawdzięcza przewagę swą tylko liczbie armat; jako żołnierz nie sprosta wam ani odwagą ani poświęceniem. Odszukajcie znów ową furyę francuską, która musi zbawić ojczyznę. Mając takich, jak wy, żołnierzy, wyjdzie rzeczpospolita zwycięzko z walki.

Kronika.

(Nieszczęsne wypadki.) Przy kopaniu ziemi na kolei żelaznej w Sniatynie znaleziono 11. bm. nieżywe dziecię. Matka tego dziecka podrzuconego nie została dotąd wyśledzoną. — W Zawadzce w powiecie tarnowskim powiesił się w lesie 5. bm. zbieg z 1 pułku huzarów. — Dnia 2. listopada znaleziono koło miasteczka Jezierny przy gościńcu prowadzącym do Zborowa zwłoki człowieka nieznajomego, który, jak się z lekarskich oględzin pokazało umarł śmiercią naturalną. — W Przerytyborze w powiecie pilznieńskim znalazła włościanka dnia 30. września w sianie żywe dziecię podrzucone. Z koszulki, w które dziecię było ubrane i ze znaków na niej wypisanych, wnosić można, że rodzice dziecka nie należą do stanu włościańskiego. Władze zarządziły śledztwo w celu odkrycia rodziców podrzuconego dziecka.

(Składka.) Na korzyść pogorzelców Wołoszczy w powiecie Samborskim złożono: w gminie Krasnoilli 2 złr., w Horodnicy 50 c., w parafii żołyńskiej 5 złr., w parafii Medynieckiej 1 złr., w gminie Demi 1 złr. 5 c., w Chłopicach 1 złr. 41 c., w Rybnie 1 złr. 55 c., w Prognojowie 3 złr., w urzędzie parafialnym w Jeleśni 7 złr., w urzędzie parafialnym w Regulicach 4 złr., w gmi-

nie Rosochaczu 2 złr. 6 c., w Kolbuszowie dolnej 4 złr. 12 c., w kościele Grzymałowskim 10 złr. 42 c., w urzędzie parafialnym Rudawskim 2 złr., w gminie Zatawżu 2 złr.; w Sadkach 1 złr., w Burakówce 2 złr., Hołowczynicach 76 c., w Tłustem 43 c., w Barestku 39½ c., w urzędzie parafialnym w Bakowcach 2 złr., w urzędzie parafialnym w Łodygowicach 3 złr. 10 c., w gminie Bestwinie 4 złr. 20 c., w Sąsiadowicach 2 złr. 42 c., w Pruchniku 4 złr., w powiecie Myślenickim 2 złr., w gminie Słowicie 1 złr. 8 c., w Hanoczówce 1 złr., wreszcie złożyli pleban z Kent 9 złr. 10 c. a proboscz w Kamienicy 2 złr. Razem tedy złożono na korzyść pogorzelców 83 złr. 28 c.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu październiku:

	Miejsce targu:									
	Rawa		Skałat		Grzymałów		Dynów		Brzozów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	4	38	2	88	3	28	4	40	5	.
„ żyta	2	26	1	28	1	65	3	.	3	32
„ jęczmienia	2	12	1	12	1	50	2	20	2	75
„ owsa	1	42	.	91	.	85	2	60	1	71
„ grochu	2	16	.	.	.		.	.	4	2
„ hreczki	2		1	52	1	52	.	.	.	.
„ kukurudzy	.		.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	.	82	.	44	.	45	1	20	1	2
Cetnar siana	.	99	1	20	1		1	20	1	9
Sąg drzewa twardego	4	80	5		9	.	4	80	6	.
„ „ miękkiego	3	80	2	80	7		3	40	4	.
Funt mięsa wołowego	.	15	.	16	.	16	.	19	.	16
Miara wina	.	45	1	.	.	.	.	50		50
„ piwa	.	12	.	24		15	.	16	.	.
Wyrobnik z wiktem	.	25	.	30	.	.	.	30		30
„ bez wiktu	.	36	.	50	.		.	50		50

(Komitet c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego) wydał do rad wszystkich oddziałów tegoż Towarzystwa następujący okólnik:

I. Komitet c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego ma zaszczyt oznajmić niniejszem, iż podobnież jak w roku zeszłym pośredniczyć będzie w sprowadzeniu oryginalnego nasienia lnu inflanckiego z Rygi i Pernawy, za złożeniem 25 złr. w. a. od beczki mieszczącej w sobie korzec miary tutejszej.

Chcący korzystać z tego pośrednictwa, winni nadesłać dotyczące zamówienia franco do komitetu Towarzystwa, z dokładnem oznaczeniem gatunku nasienia (czy Rygskie czy Pernawskie), niemniej adresu swego i ostatniej stacyi kolei żelaznej, przy dołączeniu wyż wyrażonej kwoty (25 złr.) od beczki do ostatniego listopada najdalej.

Zamówienia bez pieniędzy, jakoteż niżej pół beczki lub ćwierć beczki nie przyjmują się. Ostateczny obrachunek, a ewentualnie zwrot lub dopłata (która na każdy wypadek może być tylko nieznaczną) nastąpi dopiero przy przesyłce nasienia.

II. Uprasza przytem komitet szanowne Rady oddziałów, w obrębie których len się uprawia, aby bądź wprost od siebie, bądź też za pośrednictwem Rad powiatowych zechciały podać do wiadomości tamtejszych gmin i gospodarzy, iż z udzielonej w roku 1870 subwencyi, postanowił komitet przeznaczyć 500 złr. w. a. na zakupno i sprowadzenie oryg. inflanckiego nasienia lnianego najlepszej jakości, do rozdania w małych ilościach pomiędzy gminy i tych pojedyńczych gospodarzy, którzy się o to w terminie wyż wyrażonym t. j. do końca listopada najdalej za pośrednictwem szanownych oddziałów do komitetu zgłoszą.

Warunki, pod jakiemi nasienie dane być może, pozostają te same, jak w obu latach poprzednich (obacz okólnik komitetu z d. 14. kwietnia 1869 l. 432). Komitet zastrzega jedynie, iż nasienie to przeznaczone jest przedewszystkiem dla włościan.

Niezmienione też pozostają inne postanowienia tegoż okólnika, a mianowicie: iż kontrolowanie wynikłości i administrowanie funduszem, ze zwrotu nasienia in natura uzyskanym — należy do szanownych oddziałów. Pieniądze jednak za sprzedane oryginalne nasienie do komitetu odsyłać należy. Należy też w swoim czasie złożyć komitetowi wyczerpujące sprawozdanie z rezultatów uzyskanych, w myśl wyż powołanego okólnika.

III. Przy tej sposobności dołącza komitet szemat raportu :|: do wypełnienia dla tych szanownych oddziałów, którym nasienie lniane z pieniędzy subwencyjnych w bieżącym roku udzielone zostało — a ze względu, iż obowiązany jest złożyć ministerstwu jak najdokładniejszą relacyę do końca grudnia — uprasza uprzejmie o nadesłanie tychże raportów do 20. grudnia najdalej.

Do raportów tych zechcą szanowne oddziały dołączyć obraz ogólny stanu produkcyi lnianej tamże, a zarazem odpowiedzieć na pytanie: czy nasienie Rygskie czy Pernawskie wydało w tym roku plon lepszy, i na jakim gruncie?

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 17. listopada. „Presse" dowiaduje się, że odpowiedź austryackiego gabinetu na okólnik księcia Gorczakowa będzie zupełnie zgodną z zapatrywaniem Anglii ale nie będzie identyczną pod względem charakteru. Odpowiedź ta wkrótce ma się pojawić.

Konstantynopol, 16. wieczorem. Pełnomocnik rosyjski wręczył wczoraj wieczorem rządowi tureckiemu notę rosyjską, która żąda rewizyi niektórych artykułów traktatu z r. 1856. Zapewniają, że nota ta zredagowana w duchu bardzo pojedyńczym nie sprowadzi żadnych zawikłań.

Generał Ignatiew ma jutro przybyć do Konstantynopola.

Ostatnia poczta.

(Telegramy dzienników porannych.)

Wiedeń, 17. listopada. „Wiener Abendp." zapewnia w obec doniesień dzienników, że wszystkie dymisyi br. Beusta dotyczące wieści i motywa, jakie nibyto zniewolić go miały do ustąpienia, są prostym wymysłem.

Peszt, 17. listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej interpelował Simonyi ministrów, czy rząd poinformowanym jest o oświadczeniu Granvilla, że żadne państwo nie było gotowem poprzeć pokojowej Anglii interwencyi; dalej czy rząd dziś jest zdecydowanym działać dla dobra pokoju w kierunku wskazanym przez Granvilla i czy prawdą jest, iż Rosya wypowiedziała traktat z roku 1856. Dalej interpelował, jakie stanowisko zamyśla rząd zająć w obec ostatnich zawikłań, i czy ma nadzieję, iż wszystkie mocarstwa podpisane na traktacie zgodzą się na te same kroki.

Berlin, 17. listopada. (Urzędowe.) Dnia 16. listopada rano zrobiły trzy bataliony z 6 działami tą razą z Belfort wycieczkę ku Bessoncourt. Odparto nieprzyjaciela ze stratą 200 zabitych i rannych i zabrano mu 58 jeńców.

Madryt, 17. listopada. Na posiedzeniu kortezów z 16. b. m. książę Aosta przy pierwszem zaraz głosowaniu obranym został 191 głosami królem Hiszpanii; za republiką głosowało 63, za ks. Montpensier 27, za Espartero 7, za Alfonsem 2, za synem ks. Montpensier 1; dziewiętnastu oddało próżne kartki. Głosowanie przeszło w porządku.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. listopada.

Hotel George: PP. Ks. Lubomirski K., z Kijowa — Hr. Młodecki J., z Brodów. — Br. Hobendorf F., z Byszowa. — Dylewski M., z Rolowa. — Różyński B., z Królestwa. — Sahaydakowski T., z Podola. — Uleniecki J., z Wołostkowa.

Hotel europejski: Drohojewski S., z Tapmy.

Hotel angielski: Gnoiński A., z Danilcza. — Pierzchała I., z Uszkowiec — Poten F., z Łahodowa. — Rott F., z Jasnisk. — Treter H., z Laszek. — Udrycki A., z W. Mostów. — Wojakowski K., z Pawłowic. — Zawadzki J., z Siedlkowic. — Schmiedt S., dr. praw. z Przemyśla.

Hotel krakowski: Złotnicki A., z Żytomirza.

Hotel Kuhna: Sozański A., z Sambora.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. listopada.

PP. Hr. Bukowski K., do Murzan. — Hr. Dunin A., z Głęboki. — Hr. Gołuchowski A., do Wiednia. — Hr. Lanckoroński T., do Tartakowa. — Br. Czechowicz W., do Gliuny. Pokorny, podpułk., do Żółkwi. — Cielecki W., do Byczkowic. — Radziejowski E., do Wiednia. — Żakiej B., do Ostrowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 17. listopada 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god zrana	321 75	+ 6.0	6 6	Pd. sł.	7
2. god. po poł.	323.38	+ 6 7	7 8	PdZ. d. m.	10
9. god wiecz.	324 38	+ 5 2	8 9	„ c.	10

W wieczór i w nocy deszcz 5.'''06.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 17. listopada.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	227	—	229	50
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	187	—	189	—
„ banku hip. galic. po 200 zł. z wpł. 50%	—	—	—	—	108	—	111	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	65	—	68	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	—	—	79	25
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	—	—	71	—
„ banku hip. gal.	—	—	—	—	85	50	86	25
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	—	—	86	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	71	85	72	30
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	92	5	98
„ cesarski	—	—	—	—	5	95	6	2
Napoleondor	—	—	—	—	10	4	10	12
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	12	10	24
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	94	2	2
„ papierowy „	—	—	—	—	1	57¼	1	58½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	84	1	85
Srebro	—	—	—	—	122	50	124	—

(Pozycje od Akc. gal. kol. żel. K. L. do „ kol. lw.-czern. II. Em.: oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12 listopada 1870.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

(Za 100 zł.)	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	66.—	66.25
do kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	—.—	240.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	—.—	240 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	—.—	88.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	91 —	91.50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	102.—	103.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	113 50	114 —
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	26.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	93 50	94 50
Bukowiny	—.—	—.—
Galicyi	73. —	73.50
Niższej Austryi	95.—	97.—
Siedmiogrodu	75 50	76.—
Węgier	78 75	79 25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	192 50	193.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	245 60	245.75
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	880.—	890.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	722.—	725.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	542.—	544.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	213 —	214.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2070	2080
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	233 50	234.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	193 —	194 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	372.—	374 —
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	174.—	174.50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106 50	107.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	70.—	71.—
Gal. banku hyp. po 6%	87.—	87.50
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	85.	86.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92 60	92 80
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.25	89.75
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.25	90.75
„ „ „ „ „ w. a.	86.—	87.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.—	102 —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	99 —	99.50

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	157.50	158.50
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	33.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	95.—	96.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26. —	30.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	26.—	28 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	15.—
Salma po 40 zł. m. k.	37 —	39.—
St. Genois „ 40 „ „	26.50	27.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	23.—	25.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	115.—	125.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	54.—	58.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	18.—	20.—
Windischgrätza „ 20 „ „	22.—	24. —

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	103 25	103.50
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103 25	103.35
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.30	103 50
Hamburg za 100 M. B.	91.25	91.25
Londyn za 10 ft. szt.	123.90	124.20
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5 93	5 94
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.97	9.98
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.25	122.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 17. listopada.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	55	—
„ „ w srebrze	64	75
Losy z 1860. roku	89	50
Akcye banku wiedeńskiego	710	—
„ „ kredytowego	240	25
Londyn 10 funtów szterlingów	125	50
Srebro	123	75
Napoleondor	10	18
Dukat	6	10

(2739) **Licitations-Kundmachung.** (1)

Nr. 16707. Zur Verpachtung des Verzehrungssteuerbezuges von den Viehschlachtungen und der Fleischausschrottung, dann vom Wein-Ausschanke nach dem Gesetze vom 17. August 1862 in den im nachstehenden Verzeichnisse enthaltenen Pachtbezirken des Stanislauer Finanz-Bezirkes auf die Dauer vom 1ten Jänner 1871 bis Ende December 1871 mit Vorbehalt der stillschweigenden Erneuerung des Pachtgeschäftes bis Ende December 1872 oder bis Ende December 1873 werden bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau an den im Verzeichnisse angesetzten Tagen und in den daselbst angesetzten Stunden öffentliche Versteigerungen abgehalten werden.

Jeder Pachtlustige hat vor der Licitation zu Handen der Licitations-Commission das Vadium mit 10% des im Verzeichnisse ersichtlichen Ausrufspreises zu erlegen. Auch können schriftliche mit dem 10% Vadium versehene und wohl versiegelte Offerte, worin der jährliche Pachtschilling ausdrücklich mit Ziffern und Buchstaben anzugeben werden muß, bis zwei Uhr Nachmittags des der mündlichen Licitation des betreffenden Pachtbezirkes zunächst vorhergehenden Werktages beim Vorstande der Stanislauer Finanz-Bezirks-Direction eingebracht und bei derselben Behörde die diesfälligen Licitationsbedingnisse eingesehen werden.

Post-Nr.	Pachtbezirk	Tarif-post	Ausrufspreis				Die Licitation wird abgehalten werden von 9 Uhr Früh bis 2 Uhr Nachmittags am
			Fleisch		Wein		
			fl.	kr.	fl.	kr.	
1	Stanislau	II. und III.	16978	6	—	—	28ten November 1870.
2	Buczacz	III.	5961	97	—	—	detto
3	Mariampol	„	877	77	28	10	detto
4	Tłumacz	—	1333	34	77	53	29ten detto
5	Tyśmienitz	„	2461	34	151	67	detto
6	Uście	„	630	67	16	—	detto
7	Jazłowiec	„	716	18	21	16	30ten detto
8	Bołszowce	„	936	—	40	67	detto
9	Bukaczowce	„	600	—	—	—	detto
10	Chocimirz	„	230	67	4	—	detto
11	Ottynia	—	—	—	7	30	detto

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Stanislau, am 13. November 1870.

(2742) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nr. 13821. Zur Verpachtung der Mautstationen, und zwar:

Grunthal . . . . mit dem Ausrufspreise pr. 1354 fl.
Brodki . . . . . „ „ „ „ 4276 „
Ludwikówka . . . „ „ „ „ 4273 „
Zimnawoda . . . „ „ „ „ 2406 „
Grodek . . . . . „ „ „ „ 3356 „
Doroszów wielki . „ „ „ „ 9000 „
Wola wysocka . . „ „ „ „ 2650 „
Czyżyków . . . . „ „ „ „ 6122 „

auf das Jahr 1871 oder 1871 und 1872 wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg auf Grund der in der Licitations-Kundmachung der k. k. Finanz-Landes-Direction vom 13. September 1870 Z. 38868 enthaltenen Bedingungen die mündliche Licitation am 28. November 1870 von 9 Uhr Früh bis 3 Uhr Nachmittags auf einzelne Mautstationen abgehalten werden, nach deren Abschluße an demselben Tage die eingebrachten schriftlichen Offerten öffentlich eröffnet und vorgelesen werden.

Die mit dem vorgeschriebenen Vadium versehenen schriftlichen Offerten, sowohl auf einzelne Mautstationen als auch auf Complexe, müssen bis längstens 27. November 1870 ein Uhr Nachmittags bei dem Vorstande dieser Finanz-Bezirks-Direction überreicht werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Lemberg, den 16. November 1870.

(2724) **Obwieszczenie.** (1)

L. 16927. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Dasse Feigenbaum przeciw Drowi. Moricowi Reinesowi jako wystawicielowi wekslu pod dniem 23. października 1870 do l. 15931 o zapłatę kwoty 1100 zł. w. a. z przynal. skargę wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego pod dniem 27. października 1870 do l. 15931 nakaz zapłaty wydanym został.

Ponieważ zapozwany p. Moric Reines z miejsca zamieszkania w Rzeszowie niewiadomo gdzie odjechał i mu nakaz zapłaty doręczonym nie został, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego pana adwokata Dra. Kwiatkowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Kapiszewskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej wekslowej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki, sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 14. listopada 1870.

(2738) **Ogłoszenie.** (1)

L. 2404-Pr. Opróżnionych jest kilka posad komisarzy przy c. k. powiatowych dyrekcyach skarbowych I. klasy z roczną płacą 1200 zł. wal. austr. w VIII. klasie dyet.

Ubiegający się o te posady, a ewentualnie o posady komisarzy przy c. k. powiatowych dyrekcyach skarbowych II. klasy z roczną płacą 1000 zł. w. a. w IX. klasie dyet, lub ewentualnie o posady koncypistów skarbowych z roczną płacą 700 zł. wal. austr. mają podania swoje wnieść w przeciągu trzech tygodni do c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej i w takowych udowodnić ukończone do tego potrzebne studya, złożenie egzaminu dla wyższej służby koncepowej przy c. k. władzach skarbowych, tudzież, że językiem polskim w mowie i piśmie dokładnie władają.

Lwów, dnia 17. listopada 1870.

(2730) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nr. 13911. Mit Berufung auf die Licitations-Kundmachung der hohen k. k. Finanz-Landes-Direction vom 13. September l. J. Zahl 38868, wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Verpachtung der Mauthstationen Czartorya und Zagrobella auf die Dauer des Jahres 1871 oder auch 1871 und 1872 hieramts eine zweite Licitation stattfinden wird und zwar am 29ten November für jede einzelne Station am 30ten November aber für beide Stationen in concreto.

Der Ausrufspreis beträgt für Czartorya 4630 fl., für Zagrobella 3855 fl.

Schriftliche mit dem 10% Vadium belegten Offerten müssen bis längstens 28ten November Nachmittags 4 Uhr beim Vorstande dieser k. k. Finanz-Bezirks-Direction überreicht werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Tarnopol, am 12. November 1870.

(2743) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

Nr. 7363-Pr. W celu obsadzenia posady dyrektora przy zakładzie kontumacyjnym dla bydła rogatego w Podwołoczyskach z płacą roczną 600 złr. w. a. z dodatkiem na pomieszkanie 100 złr. w. a. i X. klasą dyet, tudzież dwóch posad weterynarzy powiatowych z płacą roczną 600 złr. w. a. i X. klasą dyet z siedzibą w Krakowie i Skałacie rozpisuje się konkurs do końca stycznia 1871, do którego dnia ubiegający się o te posady podania swoje w drodze przełożonego urzędu do galicyjskiego c. k. Prezydyum Namiestnictwa wnieść mają.

Do tych podań należy dołączyć dyplom weterynarski, tudzież świadectwo co do wieku, stanu, znajomości języków krajowych i dotychczasowej praktyki.

Kompetenci, nie zostający w służbie publicznej, mają wnieść swoje podania na ręce dotyczącego p. starosty.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 14. listopada 1870.

(2734) **Edykt.** (1)

Nr. 4659. Ces. król. sąd powiatowy w Dukli uwiadamia, że w postępowaniu krydalnem majątku Aleksandra Landaua i Jakóba Meyera Katza realność piętrowa pod Nr. 24 w Dukli w rynku położona, korpus tabularny stanowiąca, do krydataryuszów A. Landau i Katz należąca, na dniu 22go grudnia 1870 jako na 1szym, a na dniu 22go lutego 1871 jako na 2gim terminie, zawsze o godzinie 11tej przed południem w c. k. sądzie w Dukli w drodze publicznej licytacyi pod następującemi warunkami sprzedaną będzie.:

Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa 4100 złr. w. a.

Realność ta na 1szym i 2gim terminie tylko wyżej lub przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną będzie. Przed wyznaczeniem trzeciego licytacyjnego terminu nastąpi przesłuchanie wierzycielów w celu ułożenia lżejszych warunków.

Przystępujący do licytacyi winni 410 złr. w. a. jako wadyum złożyć.

Kupiciel winien jedną połowę ceny kupna w trzech miesiącach licząc od dnia licytacyi, drugą połowę, w którą złożone wadyum wliczone będzie, najpóźniej do dnia 31. sierpnia 1871 do sądu złożyć.

Wszystkie długi na tej realności według tabuli ciężące, z wyjątkiem pozycyi Nr. 1. on., t. j. czynszowego dominikalnego w kwocie 4 złr. 48 kr. wyekstabulowane i na cenę kupna przeniesione zostaną.

Reszta warunków, akt szacunku i ekstrakt tabularny można w registraturze sądowej przejrzeć.

Dla tych wierzycielów, którymby uchwała licytacyjna wcześnie lub wcale doręczoną być nie mogła, postanawia się kuratora w osobie p. Tomasza Witkiewicza w Dukli.

C. k. sąd powiatowy.

Dukla, 30. października 1870.

(2740) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nro. 11852. Bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor wird zur Verpachtung des Bezuges der allgemeinen Verzehrungssteuer sammt dem 20percentigen Zuschlage zu demselben nach der III. Tarifsclasse von steuerbaren Viehschlachtungen und der Fleischausschrottung im Stryer Pachtbezirke auf die Dauer des Jahres 1871, das ist vom 1. Jänner bis Ende December 1871, mit Vorbehalt der stillschweigender Erneuerung auf das weitere zweite und dritte Jahr 1872 und 1873, im Falle der unterbleibenden Aufkündigung, jedoch mit Ausschluß der unbedingten dreijährigen Verpachtung die Licitation am 1. December 1870 von 9 bis 12 Uhr Mittags abgehalten werden.

Der Ausrufspreis des Jahrespachtschillings beträgt 6900 fl. Sage: Sechstausend Neunhundert Gulden öst. Währ.

Schriftliche, versiegelte, mit dem 10percentigen Vadium im Baaren, oder in annehmbaren Staatspapieren belegte Anbothe sind längstens bis 30. November 1870 2 Uhr Nachmittags bei dem Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor einzubringen.

Später eingelangte Offerten werden nicht mehr berücksichtiget werden.

Die übrigen Licitations-Bedingnisse können hieramts in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Sambor, am 14. November 1870.

(2732) **Edykt.** (1)

Nr. 40602. Ces. król. Lwowski sąd krajowy niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Jan Schüpp dnia 2go sierpnia 1870 do l. 40602 wniósł prośbę o uznanie swego brata Karola Schüpp, z profesyi czeladnika siedlarskiego, który jako szeregowiec 30go pułku piechoty dawniej hrab. Nugent, teraz hr. Jabłonowskiego, w potyczce pod Somma-Campagna dnia 26. lipca 1846 stoczonej walczył, i odtąd się nie znajduje, za zmarłego w celu przeprowadzenia po nim postępowania spadkowego.

Wzywa się wszystkich, którzyby o życiu lub śmierci Karola Schüpp jakową wiadomość mieli, aby o tem tutejszemu sądowi krajowemu lub jego ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Dr. Hryszkiewiczowi w przeciągu roku donieśli.

Karola Schüpp zaś, jeżeli przy życiu zostaje, o tem zawiadamia się z tem dołożeniem, że jeżeli się w przeciągu jednego roku od trzeciego umieszczenia tego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej nie zechce jawić, lub sąd o swojem życiu w inny sposób zawiadomić, tenże sąd do uznania jego za zmarłego bezzwłocznie przystąpi.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 8. października 1870.

(2741) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 45652. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Jana Wirskiego, którego miejsce pobytu nie jest wiadome, że uchwałą z dnia 17. lipca 1870 L. 36361 dozwolono intabulacyi najprzód jego a potem Jakóba i Teresy Rollaner za właścicieli realności pod L. 297⅓, i że się uchwałę ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Męcińskiemu ze zastępstwem p. adwokata Dr. Pomianowskiego doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 3. września 1870.

(2717) **Edykt.** (2)

Nr. 48073. Lwowski ces. król. sąd krajowy jako handlowy ogłasza niniejszem, iż w sprawie wekslowej Ozyasza L. Horowitza przeciw niewiadomej z miejsca pobytu p. Julii z Brodzkich Fazzi przez kuratora p. adwokata Dr. Madejskiego o zapłacenie sumy 2000 złr. w. a. z p. n. na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 2go czerwca 1869 l. 27541, tudzież prawomocnej uchwały tutejszo-sądowej z dnia 22. grudnia 1869 l. 57520 celem zaspokojenia sumy wekslowej 2000 złr, w. a. wraz z odsetkami po 6% od dnia 28. lipca 1868, kosztami sądowemi w kwocie 2 złr. 87 kr. w. a., tudzież przyznanemi już kosztami egzekucyi w kwocie 7 złr. 27 kr., jako też dalszemi kosztami egzekucyi niniejszem w kwocie 7 złr. 47 kr. w. a. przyznanemi dozwala się na rzecz wierzyciela Ozyasza L. Horowitza w drodze dalszej egzekucyi na publiczną sprzedaż sumy 8000 złr. m. k. z procentami na dobrach Ostrów z przyl. dla p. Julii z Brodzkich Fazzi Dom. 333. pag. 95. n. 85. on. intabulowanej, która to sprzedaż odbędzie się w lokalnościach tutejszego c. k. sądu krajowego, a to pod następującemi warunkami:

1. Jako cenę wywołania ustanawia się nominalna wartość sprzedać się mającej sumy, t. j. kwotę 8000 złr. m. k. czyli 8400 złr. w. a.

2. Chęć kupna mający obowiązani są przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi delegowanej do przeprowadzenia licytacyi złożyć wadyum wynoszące 10% sprzedać się mającej sumy, t. j. kwotę 840 złr. w. a. w gotówce, lub w papierach publicznych wedle ostatniego kursu urzędową Gazetą Lwowską wykazanego, które to wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczonem, reszcie licytantom zaś zwróconem będzie. Wierzyciele hipoteczni, których pretensye w pierwszej połowie sprzedać się mającej sumy mieszczą się, są uwolnieni od obowiązku złożenia wadyum.

3. Do tej licytacyi ustanawia się dwa termina, pierwszy na dzień 20. stycznia 1871, drugi zaś na dzień 17. lutego 1871 o godzinie 10tej przed południem z tym dodatkiem, że na pierwszym terminie suma ta nie niżej ceny wywołania, na drugim zaś za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

O treści reszty warunków licytacyi można powziąść wiadomość w t. s. registraturze, zaś o stanie tabularnym dóbr Ostrów z przyl. sprzedać się mającej sumy w tutejszej tabuli krajowej.

O tem zawiadamia się obie strony, właścicieli dóbr Ostrowa p. Eustachego Praweckiego i p. Konstancyę Prawecką, tudzież zahipotekowanych na wyżej rzeczonej sumie wierzycieli do rąk własnych, jako to: c. k. prokuratoryę skarbową imieniem wys. skarbu, p. Jozafa Stand, p. Fryderykę Jenny, nakoniec wszystkich tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 27. czerwca 1870 do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub którakolwiek z późniejszych uchwał z jakiegokolwiekbądź powodu doręczona być nie mogła, tak przez edykt niniejszy, jako też do rąk równocześnie w osobie p. adwokata Dr. Czemeryńskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Pomianowskiego ustanowionego kuratora.

Lwów, dnia 9. listopada 1870.

(2711) **Edict.** (2)

Nro. 8352. Vom Złoczower k. k. Kreis- als Handels- und Wechselgericht wird hiemit bekannt gemacht, daß unterm 26. October 1870 Zl. 8352 Dwora Münz gegen die liegende Nachlaßmasse der in Brody verstorbenen Fany London, beziehungsweise gegen die präsumptiven Erben derselben eine Wechselklage wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 1200 fl. öst. W. s. N. G. hiergerichts ausgetragen hat.

In Folge dessen wurde mit dem h. g. Beschlusse vom 2. November 1870 Zl. 8352 der Zahlungsauftrag erlassen, und solcher der die vermeintlichen Erben der verstorbenen Fany London unbekannt sind, dem gleichzeitig in der Person des Hr. Landesadvocaten Dr. Mijakowski mit Substituirung des Hr. Landesadvocaten Dr. Warteresiewicz ernannten Curator zugestellt.

Es werden sonach mittelst des gegenwärtigen Edictes die vermeintlichen Erben der Fany London aufgefordert, sich entweder beim bestellten Curator zu melden und demselben ihre Behelfe mitzutheilen, oder sich einen andern Sachwalter zu bestellen, und hievon das hiesige k. k. Kreisgericht in Kenntniß zu setzen, widrigenfalls sie sich die etwaigen Folgen selbst zuzuschreiben werden müssen.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, 2. November 1870.

(2708) **Edykt.** (2)

L. 5768. C. k. sąd powiatowy w Białej podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż na żądanie Ernestyny Thiebergerowej w celu ściągnienia od Józefa Protznera ze Straconki przyznanej jej nakazem płatniczym c. k. sądu obwodowego w Cieszynie z dnia 15go kwietnia 1870 l. 2309 sumy wekslowej 200 zł. wal. austr. z przynal. przymusowa sprzedaż realności dłużnika pod Nr. k. 30 w Straconce położonej, zezwoloną została, i takowa ze względu na przewyższający wartość szacunkową tej realności stan długów w dwóch terminach, dnia 19. grudnia 1870 i 20. stycznia 1871, każdy raz o godzinie 10. zrana **w tutejszym sądzie pod następującemi warunkami odbędzie się:**

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tejże realności w kwocie 1697 zł. 84½ kr. w. a.

2. Każdy licytant winien będzie 10proc. wadyum w kwocie 170 zł. w. a., a to albo gotówką lub też w publicznych obligacyach austryackich, lub w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego lub w obligacyach indemnizacyjnych według ostatniego kursu do rąk komisyi licytacyjnej jeszcze przed rozpoczęciem licytacyi złożyć, które najwięcej ofiarującego na rachunek ceny kupna potrzymane, innym zaś licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwrócone będzie.

3. Wykaz tabularny, akt szacunkowy i dalsze warunki licytacyjne przechowują się w sądzie z wolnością przeglądu, zaś co do powinności indemnizacyjnych i podatków z tej realności można w tutejszym c. k. urzędzie podatkowym powziąść wiadomość.

O tem zawiadamia się tak egzekutkę, jako też i egzekuta, dalej galic. c. k. prokuratoryę skarbu i wiadomych wierzycieli tabularnych, do rąk własnych, zaś niewiadomych, jako też i tych, którymby rezolucya licytacyjna z jakiejkolwiekbądź przyczyny w czasie, lub wcale wręczoną być nie mogła, jak niemniej i tych, którzyby prawa hipoteczne na tę realnosć dopiero po 25. sierpnia 1870 uzyskali, do rąk ustanowionego kuratora w osobie pana adwokata Dra. Eisenberga w Białej i przez niniejszy edykt.

Z c. k. sądu powiatowego.

Biała, dnia 29. września 1870.

(2707) **Edict.** (2)

Nr. 8351. Vom Złoczower k. k. Kreis- als Handels- und Wechselgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß unterm 26. October 1870 z. Z. 8351 Dwora Münz gegen die liegende Nachlaßmasse der in Brody am 24. September 1870 verstorbenen Fany London respective gegen die vermeintlichen Erben derselben eine Wechselklage wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 280 fl. öst. W. s. N. G. hiergerichts ausgetragen hat.

In Folge dessen wurde mit dem h. g. Beschluße vom 2. November 1870 Z. 8351 der Zahlungsauftrag erlassen, und solcher, da die Belangten vermeintlichen Erben der verstorbenen Fany London unbekannt sind, dem gleichzeitig in der Person des Hrn. Landesadvocaten Dr. Mijakowski mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Warteresiewicz ernannten Curators zugestellt.

Es werden sonach mittelst des gegenwärtigen Edictes die vermeintlichen Erben der Fany London aufgefordert, sich entweder beim bestellten Curator zu melden, und demselben ihre Behelfe mitzutheilen, oder sich einen anderen Sachwalter zu bestellen, und hievon das k. k. Kreisgericht in Kenntniß zu setzen, widrigenfalls sie sich die etwaigen üblen Folgen selbst zuzuschreiben werden müssen.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, am 2. November 1870.

(2709) **Obwieszczenie.** (2)

L. 3751 Ze strony c. k. sądu powiatowego w Sniatynie zawiadamia się, że w takowem przedsiewzięta będzie na dniu 22. listopada 1870, 22. grudnia 1870 i 26. stycznia 1871, każdą razą o godzinie 9. rano w sprawie masy rozbiorowej Kleotyldy Wawrzeckiej publiczna sprzedaż realności pod l. 1205 w Sniatynie jako własnosć rzeczonej dłużniczki w IV. ks. str. 313. l. 1 wł. zaintabulowanej, z domu drewnianego, komórki, szopy i 975 kw. sążni ogrodu warzywnego powstającej, na 1155 zł. w. a. oszacowanej pod warunkami, że powyższa realnosć przy pierwszym i drugim terminie licytacyjnym jedynie po cenie lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie zaś tylko natenczas niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie, jeżeli zawezwani na 12. stycznia 1871, intabulowani wierzyciele takowej po cenie szacunkowej nie przyjmą. Połowa ceny licytacyjnej złożoną będzie zaraz, a druga połowa z 6proc. odsetkami w sześć miesięcy później. Bliższe warunki licytacyjne i akt oszacowania wolno przejrzeć w tutejszym sądzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sniatyn, dnia 29. września 1870.

(2716) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 2430. Na dniu 21. listopada b. r. odbędzie się powtórnie licytacya względem dostawy 400 cetnarów oleju rzepakowego podwójnie czyszczonego i 20 cetnarów oleju machinowego dla salin Wielickich na rok 1871, co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Zaprasza się zatem chęć mających dostawiać rzeczoną ilość oleju rzepakowego i machinowego, by oferty podług przepisu ułożone, ostęplowane, w wadyum 5% od oferowanej kwoty zaopatrzone i opieczętowane do c. k. zarządu salinarnego najdalej o 12tej godzinie przed południem 21go listopada wnieśli.

Oferta opiewać powinna na 400 cetnarów oleju rzepakowego i 20 cetnarów oleju machinowego razem, oraz zawierać oświadczenie, iż warunki licytacyi, które w kancelaryi c. k. zarządu przejrzeć można, są oferentowi dokładnie wiadome, i że się takowym zupełnie poddaje; w inny sposób ułożone oferty uwzględnione nie będą.

Rezultat licytacyi ogłoszonym będzie następującego dnia o godzinie 12tej przed południem w kancelaryi c. k. zarządu podpisanego.

C. k. zarząd salinarny.

Wieliczka, dnia 8. listopada 1870.

(2729) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 8443-R. sz. k. Wysokie Ministeryum wyznań i oświecenia przyzwoliło reskryptem z d. 24. października b. r. l. 9649 na rozdanie sto stypendyów, każde w rocznej kwocie 100 zł. w. a. z funduszów państwowych, przeznaczonych wyłącznie dla uczniów szkół pedagogicznych.

W celu nadania tych stypendyów na przeciąg roku szkolnego $18^{70}/_{71}$, rozpisuje się konkurs do końca b. m.

Ubiegający się o nadanie jednego z tych stypendyów, winni przedłożyć podanie swe przed upływem terminu konkursowego do krajowej Rady szkolnej na ręce dyrektorów tych szkół pedagogicznych, do których obecnie uczęszczają.

W tych podaniach należy udowodnić:

Wiek, dotychczasowe postępy w naukach, ubóstwo i moralne zachowanie się, nakoniec należy przedłożyć rewers czyli przyrzeczenie, że proszący obowiązuje się na wypadek, jeżeli otrzyma powyższe stypendyum rządowe pełnić po ukończeniu nauk obowiązki nauczycielskie przy publicznych zakładach naukowych najmniej przez lat sześć, a to z tym rygorem, że gdyby porzucił zawód nauczycielski przed upływem tego przeciągu czasu, obowiązuje się zwrócić na rzecz funduszu kwoty, tytułem nadanego mu stypendyum wybrane.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 12. listopada 1870 r.

(2723) **Edykt.** (1)

Nr. 10610. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem Zofię Roguszową z życia i miejsca pobytu niewiadomą, że Anna i Michał Swierczyńscy przeciw niej na dniu 22. października 1870 L. 10610 pozew o eliminacye schedy po Walentym Boguszu w nieoznaczonej ilości z tabeli płatniczej realności Nr. 17/14 w Samborze podali, w skutek którego uchwałą dnia dzisiejszego do rozprawy słownej termin na 16. grudnia 1870 o 10tej godzinie rano wyznaczono, i uchwałę tę ustanowionemu dla niej kuratorowi p. adwokatowi Dr. Kohn z substytucyą p. adwokata Dr. Pawlińskiego doręczono.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 25. października 1870.

(2720) **Edykt.** (1)

Nr. 51606. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że p. Zygmunt Mozer wniósł dnia 5. października 1870 do l. 51606 przeciw Janowi Fryderykowi 2ga im. Denttnerowi pozew o ekstabulacyę dokumentu ewikcyi na realności Nr. $222^2/_4$ Dom. 26. pag. 415 n. 16. on. intabulowanego i o pomoc sądową prosił, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 20. grudnia 1870 godzinę 10tą rano wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanego Jana Fryderyka 2ga imion Denttnera jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tegoż i na jego koszt i niebezpieczeństwo p. adwokata Dr. Męcińskiego z zastępstwem przez p. adwokata Dr. Pomianowskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, ogółem stosownych do obrny środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 8. października 1870.

(2731) **Edykt.** (1)

Nr. 49344. Ces. król. sąd krajowy wzywa posiadaczy obligacyi indemnizacyjnych Galicyi wschodniej Nr. 7257 i 11345, każda na 100 złr. z datą 1. listopada 1853 opiewających na Waleryana Krzeczunowicza i winkulowanych na rzecz gr. kat. cerkwi w Bochorodczanach, tudzież książeczki galic. kasy oszczędności Nr. 20591 z wkładką 9 złr. 84 kr. w. a. wystawionej w dniu 15. września 1863 i winkulowanej także na imię cerkwi gr. kat. w Nowych Bochorodczanach, aby obligacye w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni, książeczkę zaś gal. kasy oszczędności w przeciągu 6 miesięcy sądowi przedłożyli, inaczej takowe po upływie bezskutecznym terminu amortyzowane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 1. października 1870.

(2719) **Edykt.** (2)

Nr. 51124. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia edyktem niniejszym, że dla niewiadomej z miejsca pobytu Doroty Lay, w skutek podania wniesionego na dniu 13. grudnia 1868 do l. 65701 przez Justynę z Borowskich Benoe o zaintabulowanie tejże za właścicielkę części sum, w stanie biernym dóbr Zdonia na rzecz Doroty Lay ciężących, ustanowionym został kurator p. adwokat Dr. Pomianowski, a zastępcą tegoż p. adwokat Dr. Nurkowski, i że ustanowionemu kuratorowi uchwała sądu tutejszego z dnia 24. grudnia 1868 do l. 65701 została doręczoną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30. października 1869.

(2718) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nr. 17132. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß das Recht zur Einhebung der allgemeinen Verzehrungssteuer sammt 20%tigen Zuschlag vom Weinausschanke und den steuerbaren Viehschlachtungen, dann der Fleischausschrottung in den nachstehenden Pachtbezirken auf die Dauer des Solarjahres 1871, mit dem Vorbehalte der stillschweigenden Erneuerung auf das zweite und drite Solarjahr, oder aber unbedingt auf das Solarjahr 1871 im Wege der öffentlichen Versteigerung verpachtet werden wird.

Die einzelnen Pachtbezirke werden an den nachstehenden Tagen ausgeboten werden.

Schriftliche Offerten sind bis 2 Uhr Nachmittags des der Licitation unmittelbar vorangehenden Tages beim Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau zu überreichen. — Die sonstigen Licitationsbedingnisse können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction oder bei allen Controll-Bezirksleitern des Krakauer Finanzbezirkes eingesehen werden.

Post-Nr.	Pachtbezirke mit Ortschaften	Der jährliche Fiscalpreis s. 20% Zuschlag beträgt vom Wein		vom Fleisch		Die Licitation wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau abgehalten werden	
		fl.	kr.	fl.	kr.	am	um die Stunde
1	Andrychau mit 12 Ortschaften	379	.	2204	.	28. November 1870	9 Uhr Früh
2	Bestwin mit 7 Ortschaften	.	.	91	.	28. „ „	
3	Biała mit 6 Ortschaften	1738	38	.	.	28. „ „	
4	Kęty mit 19 Ortschaften	.	.	3718	61	28. „ „	3 Uhr Abends.
5	Krzeszowice mit Alwernia und Trzebinia mit 81 Ortschaften	.	.	4623	50	28. „ „	
6	Liszki mit Prądnik czerwony mit 78 Ortschaften	.	.	7670	77	29. „ „	9 Uhr Früh
7	Biała mit Łodygowice mit 22 Ortschaften	.	.	7289	58	29. „ „	
8	Milówka mit 17 Ortschaften	.	.	1430	.	29. „ „	
9	Oświęcim mit 33 Ortschaften	1300	.	4067	.	29. „ „	3 Uhr Abends.
10	Siepraw mit 23 Ortschaften	149	50	700	.	29. „ „	
11	Wadowice mit 27 Ortschaften	481	20	4152	.	30. „ „	9 Uhr Früh
12	Wieliczka mit 49 Ortschaften	600	.	.	.	30. „ „	
13	Zator mit Spytkowice u. Marcyporęba mit 41 Ortschaften	.	.	1692	51	30. „ „	3 Uhr Abends.
14	Żywiec mit 34 Ortschaften	465	50	.	.	30. „ „	

K. k. Finanz-Bezirks-Direction. — Krakau, am 7. November 1870.

(2728) **Obwieszczenie.** (2)

L. 10083. Od 1. grudnia 1870 począwszy będą obiegać poczty osobowe na przestrzeni Kołomyja-Zaleszczyki w następującym porządku:

Z Kołomyi.

Codzień o godz. 8. rano.
Z Gwoźdca o godz. 10. m. 10. przed południem.
Z Horodenki o godz. 1. z południa.

Do Gwoźdca.

Codzień o godz. 10. przed południem.
Do Horodenki o godz. 12. m. 25. w południe.
Do Zaleszczyk o godz. 3. m. 30. po południu.

Z Zaleszczyk.

Codzień o godzinie 7. rano.

Z Horodenki.

Codzień o godz. 9. m. 20. przed południem.

Z Gwoźdca.

Codzień o godz. 12. m. 30. w południe.

Do Horodenki.

Codzień o godzinie 9. m. 30. rano.
Do Gwoźdca o godz. 10. m. 55. przed poł.
Do Kołomyi o godz. 2. m. 30. po południu.

W czasie jazdy z Kołomyi do Zaleszczyk obiad w Horodence, a w czasie jazdy z Zaleszczyk do Kołomyi w Gwoźdcu.

Co się niniejszem do publicznej wiadomości podaje.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.
Lwów, dnia 11. listopada 1870.

Kundmachung.

Nr. 10083. Vom 1. December 1870 an haben die Personenposten zwischen Kołomea und Zaleszczyki in nachstehender Weise zu verkehren:

I. Personenpost Kołomea - Zaleszczyki.

Von Kołomea täglich um 8 Uhr Früh.
„ Gwoździec um 10 Uhr 10 M. Vormitt.
„ Horodenka um 1 Uhr Nachmittags.
In Gwoździec täglich um 10 Uhr Vormitt.
„ Horodenka um 12 Uhr 25 M. Mittags.
„ Zaleszczyki um 3 Uhr 30 M. Nachmitt.

II. Personenpost Zaleszczyki - Kołomea.

Von Zaleszczyki täglich um 7 Uhr Früh.
„ Horodenka um 9 Uhr 20 M. Vormitt.
„ Gwoździec um 12 Uhr 30 M. Mittags.
In Horodenka um 9 Uhr 30 M. Vormitt.
„ Gwoździec um 10 Uhr 55 M. Vormit.
„ Kołomea um 2 Uhr 30 M. Nachmitt.

Bei der Personenpost von Kołomea nach Zaleszczyki wird in Horodenka und bei der Personenpost Zaleszczyki - Kołomea in Gwoździec Mittagmal gehalten.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 11. November 1870.

(2721) **Edykt.** (2)

Nr. 51607. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Zygmunt Mozer wniósł dnia 5. października 1870 do l. 51607 przeciw Meilechowi Urych i Dawidowi Leizerowi 2ga im. Lüft pozew o ekstabulacyę prawa trzyletniej dzierżawy browaru na realności pod L. 222²/₄ Dom. 60. pag. 72. n. 43. on. ciężących i o pomoc sądową prosił, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 20. grudnia 1870 godzinę 10tą rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobyty zapozwanych Meilecha Urych i Dawida Leisera 2ga im. Lüft jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tychże i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dr. Schrenzla z zastępstwem przez p. adwokata Dr. Zuckera kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sadu krajowego.
Lwów, dnia 8. października 1870.

(2722) **Edykt.** (2)

Nr. 53240. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy i położony w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 Nr. 1. Dz. p. p. nieruchomy majątek tutejszego złotnika p. Jakóba Kronfeld. Kierownictwo takowego porucza się panu c. k. radcy sądu krajowego Czajkowskiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się p. adwokata Dr. Schrenzla wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia go, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy, i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 7. listopada 1870 godzinę 4tą z południa.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże skodliwych skutków prawnych przed upływem 10. grudnia 1870 i podać ją na terminie na dzień 20go grudnia 1870 godzinę 9tą przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa; chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrania na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcę onego i członków wydziału wierzycieli innych osób, posiadających ich zaufania.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie lwowskiej.

Z c. k. sądu krajowego.
We Lwowie dnia 15. października 1870.

(2726) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 4729. Ces. król. sąd powiatowy w Kozowie czyni wiadomo, że na odezwę c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 12go października 1870 L. 5955 na zaspokojenie wierzytelności wekslowej Mojżesza Leib Rozenzweig w sumie 3460 złr. a. w. z 6% odsetkami z dnia 2. maja 1864 i przyznanemi kosztami w kwotach 9 złr. 24 kr., 5 złr., 11 złr. 98 kr., 17 złr. 13 kr., 14 złr. 93 kr., 7 złr. 35 kr., 4 złr. 58 kr., 10 złr. 44 kr., 5 złr. 48 kr., 13 złr. 76 kr., 20 złr. 45 kr., 10 złr. 94 kr., 4 złr. 25 kr., 8 złr. 52 kr., 5 złr. 48 kr., 35 złr. 58 kr., 48 złr. 99 kr., 7 złr. 32 kr., 39 złr. 34 kr. i 163 złr. 62½ kr. a. w. dozwolona przymusowa sprzedaż gruntów rustykalnych w Medowie i Wymysłówce położonych pod Nr. rep. 7, Nr. top. 90, 180, 512, pod Nr. rep. 12, Nr. top. 91, 139, 140, 213, 454, 471, 493, 518, 550, pod Nr. rep. 34, Nr. top. 98, 181, 500, Nr. rep. 27, Nr. top. 100, 128, 158, 550, 554, Nr. rep. 18, Nr. top. 27, 150, 484, 538, 571, Nr. rep. 15, Nr. top. 125, 174, 439, 530, 575, Nr. rep. 39, Nr. top. 433, 566, Nr. rep. 35, Nr. top. 129, 156, 189, 197, 437, Nr. rep. 6, Nr. top. 136, 151, 482, 483, 589, Nr. rep. 37, Nr. top. 149, 455, 503, 504, 505, 507, 565, 584, Nr. rep. 38, Nr. top. 164, 187, 467, Nr. rep. 47, Nr. top. 159, 193, 367, 395, 406, 440, 441, 516, Nr. rep. 46, Nr. top. 220, 232, 300, 328, 359, 373, 374, Nr. rep. 40, Nr. top. 282, 360, 377, 378, Nr. rep. 33, Nr. top. 4[illegible]6, 478, 511, 525, 557, 520 i 564 w podanej objętości 128 morg. 986 kwad. sążni, ciała tabularnego niestanowiących, JW. Zygmunta hr. Dzieduszyckiego własnych, na rzecz p. Mojżesza L. Rozenzweiga w trzech terminach, a to: 15. grudnia 1870, 16. stycznia 1871 i 15. lutego 1871, każdą razą o 9tej godzinie rano w tutejszym c. k. sądzie powiatowym pod następującemi głównemi warunkami przedsięwziętą zostanie:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa pomienionych gruntów w sumie 2443 złr. aust. wal.

2. Chęć kupienia mający będzie obowiązany przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w kwocie 244 zł. a. w. w gotówce do rąk c. k. komisyi licytacyjnej złożyć, które nabywcy w cenę kupna wliczone, innym zaś licytantom po ukończonej licytacyi zwrócone zostanie.

3. W pierwszych dwóch terminach wzmiankowane grunta tylko powyżej lub w cenie szacunkowej, na trzecim zaś terminie i poniżej tejże ceny sprzedane będą. Reszte warunkow licytacyjnych, oraz akt oszacowania gruntów tych w tutejszo-sądowej registraturze w zwykłych godzinach urzędowych na żądanie przejrzane być mogą.

C. k. sąd powiatowy.
Kozowa, 3. listopada 1870.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.